PENTRU RIDICAREA COTEI DE EXIGENȚĂ ÎN ANTRENAMENTELE ECHIPELOR DIVIZIONARE

ANGELO NICULESCU, antrenor federal

Aș putea spune că principiul acesta despre fotbal: **„ANTRENAMENTUL TREBUIE SĂ REFLECTE JOCUL ȘI JOCUL TREBUIE SĂ DETERMINE ANTRENAMENTUL"**, a devenit astăzi mai cunoscut ca totdeauna.

Acest enunț reflectă legătura indestructibilă dintre joc și pregătire, cele două aspecte formînd un circuit închis, cu alte cuvinte, **tot ceea ce lucrăm în antrenament va trebui să prindă viață în joc și tot ceea ce nu se realizează în joc va trebui să transplantăm în antrenament.** Acesta este drumul pe care îl adoptă metodica modernă, singura cale de urmărit a antrenorului realist, așa cum îl dorim și cum trebuie să fie. De aceea și cota de exigență a antrenorului, în antrenamente trebuie mult mărită față de trecut, ca o consecință a noilor cerințe ale fotbalului modern.

Nu de mult, Colegiul central al antrenorilor a avut o consfătuire cu antrenorii echipelor divizionare A și de tineret, în care a prelucrat o serie de indicații tehnico-metodice, pe care ulterior le-a transmis și în scris atît echipelor cît și consiliilor județene cu formații în Divizia A. Spre surprinderea mea am observat, în jocurile de verificare, aceeași partitură din anul trecut, același stil de joc, adică aceleași caracteristici pe care colegiul antrenorilor le-a criticat ca fiind depășite, neconforme cu cerințele actuale.

Așa de exemplu: preocuparea pentru marcajul om la om, în zonă, nu s-a văzut la nici una din echipele care au participat în Cupa Municipiului București. Fiecare **apărare acționează urmărind în principal mingea și în secundar atacantul advers.** Mingea îi captează într-o prea mare măsură pe jucătorii noștri — chiar și pe fundași — și astfel se dă o mare posibilitate atacanților de a intra în posesia ei, neîngăduit de ușor.

Ce fac, în schimb, ceilalți jucători în această situație — de apărare — adică mijlocașii și atacanții? Se orientează în funcție de cerințele fazei? Aplică presingul?

Constatarea mea este că ei **continuă să joace static**, și că iau parte la joc. Deci **participarea simultană a jucătorilor în ambele faze ale jocului — apărare și atac — nu se aplică.** Oare jucătorii noștri nu au pregătirea fizică necesară de a se încadra în aceste cerințe ale fotbalului avansat? Pregătire, consider că au în bună măsură, dar ceea ce le lipsește sînt **deprinderile tehnico-tactice, care să devină cu timpul automatizate,** astfel încît să dea posibilitatea jucătorilor să se comporte ca atare.

De ce lipsesc asemenea deprinderi? Pentru că în antrenamente nu se insistă pentru formarea și dezvoltarea lor, ele fiind subliniate numai în discuțiile comune cu întregul lot al formației, ceea ce constituie foarte puțin.

De asemenea, **aplicarea presingului** este o altă cerință care își face apariția foarte sporadic în jocurile noastre. **Atacanții** — din păcate, în majoritate — **se mai orientează încă după vechile criterii, de a aștepta să primească mingea sau de a participa la desfășurarea acțiunilor ofensive numai cînd sînt în posesia acesteia.** Spre exemplu, Marcu, jucător tînăr, foarte talentat, se prezintă astăzi în joc, cu o concepție învechită, așa cum a învățat și el de la alții, ceea ce îi îngreunează mult evoluția și scade randamentul pe care ar putea să-l dea. La nivelul la care se găsește, antrenorii sînt puși mai mult în situația de a-l corecta și mai puțin de a-l perfecționa, ca o consecință a lipsei de exigență și instruire în perioada junioratului și a adolescenței. Și toate acestea înseamnă timp... timp pierdut, care trebuie totuși recuperat.

Dar și partea cea mai importantă a organizării jocului este de asemenea străvezie și anume: **pregătirea acțiunilor la mijlocul terenului pentru declanșarea atacurilor.** Antrenorul Tommy Docherty, afirmă că **„jucătorii britanici devin de-abia acum conștienți de faptul că drumul cel mai scurt către poartă nu este și cel mai bun".**

Aceasta înseamnă că se cere **joc gîndit, pase precise și rapide,** care sînt legate direct de schimbarea tempoului de joc. Mai precis situația cuprinde două aspecte fundamentale:

1. pregătirea cu discernămînt a acțiunii, care are o mișcare aparent lentă și precisă;

2. declanșarea atacului, care impune dinamizarea acțiunii, odată cu elementul de surprindere.

Toate aceste trăsături ale jocului modern trebuie transpantate și în campionatul nostru, cu ajutorul antrenamentului în condiții apropiate de joc și în condițiile jocului școală. Dar pentru aceasta antrenorii noștri vor trebui să urmărească executarea sarcinilor de instruire, vor trebui să se orienteze spre obiectivizarea antrenamentelor, ca o cerință a perfecțiunii jocului.

Nu putem încheia aceste rînduri, despre exigența în pregătire și joc, fără a nu ne mărturisi nedumerirea asupra modului cum echipele, angajate în competiții de mare responsabilitate, au acceptat în locul pregătirilor de acasă niște turnee de o eficiență îndoielnică, unde în mod sigur au acumulat mai multă oboseală decît pregătire (U.T.A., Rapid, „U" Cluj). De asemenea credem că este cazul să atragem atenția și echipei campioane, F.C. Argeș, pentru euforia prelungită, cu prilejul sărbătoririi din ziua de 6—7 august a.c., ceea ce a dus, de altfel, și la un eșec ulterior lamentabil, 1—4 în compania lui C.S. Tîrgoviște. Oricum blazonul de campion impune și niște obligații. Cu atît mai mult cu cît cupele europene bat la ușă...

PRIM PLAN

IORDACHE

Cînd am auzit că portarul ieșean Iordache riscă să nu joace un an, într-un moment-cheie al carierei sale sportive, am încercat o strîngere de inimă. Entuziasmul suporterilor săi era atît de mare, încît perspectiva „tușei", timp de un an, contura un viitor cu grele ipoteci.

Acum o lună și ceva am luat loc cu emoție în tribuna care urma să ni-l prezinte, în premieră bucureșteană, pe Iordache. L-am privit mai mult cu ochi sentimentali. Am reușit să redevin lucid abia în partida Dinamo—Steaua din cadrul „Cupei municipiului București". Iordache a apărut tuturor ca un portar de o siguranță uimitoare față de întreruperea de un an. El a atras privirile prin siguranța prizei, prin oportunitatea reflexului și prin acele superbe relansări ale atacului, care, la forța lui Răducanu, adăugau și o oarecare eleganță a gestului.

Dar, momentul cel mai frumos s-a întîmplat să fie după minutul 90 al meciului. La luminile reflectoarelor, Iordache s-a arcuit în poartă, așteptînd „sancțiunile" înaintașilor dinamoviști. Și atunci s-a produs miracolul. Cei mai buni executanți ai loviturii de pedeapsă — i-am numit pe Deleanu și pe Dumitrache — au ratat victoria echipei lui Nunweiller. Iordache a plonjat spectaculos la Deleanu și a reușit să nu fie surprins de șutul lui Dumitrache, într-un moment cînd orice alt portar, poate, ar fi ales, în hazard, una din direcțiile posibile ale plonjonului.

După terminarea meciului, revăzînd suita celor cinci lovituri de penalty, mi-am dat seama că Iordache a fost în toate cazurile pe direcția loviturilor.

L-am întrebat după meci pe Deleanu: „Ce s-a întîmplat că ai ratat acel penalty, tocmai împotriva lui Iordache, portarul pe care-l cunoști atît de bine de la Iași?" **Deleanu a răspuns logic:** „Iordache știa că trag în dreapta lui". „Atunci de ce n-ai tras în stînga?" „Mi-am închipuit că va pleca spre stînga, convins că-i pregătesc o surpriză. El, însă, mi-a pregătit o supersurpriză, gîndind ca un șahist, peste mai multe mutări".

L-am mai întrebat pe Deleanu: „Ce viitor îi prevezi lui Iordache?"

Deleanu a răspuns: „Va fi un duel spectaculos între el și Răducanu, pentru poarta echipei naționale. Iordache are calitățile lui „Rică", și una în plus, care se numește seriozitatea. O seriozitate impresionantă pentru vîrsta lui".

Iordache va împlini 22 de ani în octombrie....

Ioan CHIRILA

DIALOG CU CITITORII

DISPARE O ECHIPĂ?

„Pînă acum trei-patru ani, orașul nostru avea o echipă de fotbal bunicică — ne scrie T. Ionescu, în numele unui grup de tineri din Tg. Cărbunești. **Acum, de-abia se tîrăște în campionatul județean...".**

— Motivul?

„Unul singur, stimată redacție. Dezinteresul manifestat de organele locale față de fotbal, față de sport în general. În urma unor sesizări repetate, acestea au hotărît să împrejmuiască terenul de fotbal. Și l-au împrejmuit. Dar nu pentru a se organiza, în acest fel, mai bine meciurile. Nu. Au făcut din teren un țarc, pe care l-au pus la dispoziția... șeptelului C.A.P.-ului. Și dacă ar fi numai atîta...

— Mai rău ce poate fi? **„Nu se știe dacă echipa va mai fi înscrisă în campionat. N-are echipament, n-are mingi, vestiarele s-au deteriorat. Ultimele meciuri de pregătire le-a jucat cu tricouri și ghete de împrumut de la liceul din localitate. Iar dacă se va alinia totuși la startul campionatului, eu unul nu văd în ce măsură va reuși să scape de retrogradare...".**

— Poate că pînă la urmă vor vedea cei care trebuie să... vadă: C.J.E.F.S.-Gorj, Consiliul popular orășenesc Tg. Cărbunești, conducerea asociației sportive (dacă mai există, bineînțeles). De altfel, despre modul cum au „văzut" sau nu, am vrea să ne scrieți, în continuare, dragi iubitori ai fotbalului din Tg. Cărbunești. Și dv. tov. Ionescu.

ELOGIU ECHIPEI REPREZENTATIVE UNIVERSITARE

Din comuna Bechin, jud. Caraș-Severin ne-a scris Ion I. Olariu: **„Majoritatea locuitorilor comunei noastre iubesc mult de tot fotbalul. Fiecare succes al jucătorilor noștri ne bucură pe toți, indiferent că este realizat de seniori, juniori sau o echipă de club din țară. Ne-a bucurat, de exemplu, că formația de juniori a României a cîștigat Turneul „Prietenia", tot atît de mult cît și victoria selecționatei studențești a țării noastre în cadrul campionatului european universitar. În legătură cu această ultimă echipă — selecționata studențească — eu unul cred că, într-o confruntare cu reprezentativa națională, ar teși învingătoare...".**

— Posibil. Și Metalul Piopeni a cîștigat un meci de verificare cu echipa națională.

„De fapt, propun un asemenea meci pentru că mi s-a părut mie că unii dintre jucătorii echipei studențești pot și merită să fie promovați la națională. Ce ziceți?"

— Prea multe n-avem de zis, stimate tov. Olariu. Doar că prof. Angelo Niculescu i-a selecționat deja, pentru lotul național, pe Marcu și Velea. Și se mai gîndește și la Țarălungă, Mircea Sandu, Jurcă, Pexa etc. Numai de ei depinde. De modul cum vor evolua în campionat.

O IDEE ORIGINALĂ

„Ce anume m-a determinat să vă scriu aceste rînduri? Dorința de a face publică, în coloanele revistei FOTBAL, o propunere pe care cred că o vor îmbrățișa toate cluburile: un concurs al celor mai bune programe de fotbal la meciurile din Divizia A...".

— Ideea nu e rea, tov. Horațiu Borca.

„Aș merge pînă acolo, încît noi, cei de la Jiul Petroșani, să chemăm la o astfel de întrecere pe toate celelalte cluburi și asociații. Nimeni n-ar avea nimic de pierdut. Ba dimpotrivă. Ar fi o încercare de stimulare în scopul realizării unor programe cît mai atractive în formă și conținut, adevărate îndrumătoare pentru spectatorii care vin la meciuri"...

— Indiscutabil. De altfel, în coloanele revistei am evidențiat multe dintre programele tipărite de cluburi pentru un meci sau altul. O vom face și de acum înainte. Ținînd tocmai cont de faptul că ele trebuie să contribuie la informarea și îndrumarea cît mai exactă și competentă a iubitorilor fotbalului.

CARE E VIITORUL „VIITORULUI" SLĂNIC?

● **CARE E VIITORUL?**

„După cum se știe — ne scrie, din Slănic, E. Constantin — **echipa Viitorul Slănic a retrogradat din Divizia C în campionatul județean Prahova. Care sînt cauzele eșecului?...".**

— Interesant de aflat. Să le cunoaștem.

„În primul rînd, lipsa de experiență a celor mai mulți dintre jucători. În al doilea rînd, neînțelegerile dintre conducerea asociației și antrenor, care au culminat cu plecarea acestuia pe la jumătatea returului. În al treilea rînd, lipsa unui sprijin material și moral suficient din partea asociației".

— Din greșeli se învață. Poate că la anul, Viitorul va...

„Nu, Viitorul, se pare, nu mai are... viitor. Umblă zvonul că echipa se află în pragul desființării. Ar fi un act necugetat, o lovitură pentru iubitorii fotbalului din Slănic — Prahova".

— Nu toate zvonurile se adeveresc. În ceea ce ne privește, nu credem că se va ajunge pînă la desființare. Pentru că știm că în Prahova fotbalului i se acordă atenția cuvenită. Sperăm că așa va fi și în cazul Viitorului Slănic.

O SOLUȚIE: ABONAMENTUL!

Din Caracal, îngrijorat, ne scrie Tița Marculescu. **„După fiecare etapă de campionat aștept cu mare nerăbdare apariția ziarului Sportul, a revistei Fotbal, pentru a urmări comentariile pe marginea meciurilor. Ce mă fac însă că aproape de fiecare dată cînd întreb la chioșc, mi se răspunde că „s-au terminat"? Eu unul cred că și difuzarea e de vină, repartizînd Caracalului un număr mic de reviste...".**

— Poate că și difuzarea presei este de vină, dar singura soluție pe care v-o recomandăm este aceeași pe care v-au spus-o și difuzorii de presă: să vă abonați.

ÎN REPLICĂ

„Mă numesc V. Peare și locuiesc în Baia Mare, str. Grigorescu 24. Vă scriu pentru prima dată, cu toate că sînt un frecvent cititor al revistei. M-a determinat să vă trimit aceste rînduri un recent articol, semnat de Petre Arcan, în care antrenorul echipei C.F.R. Timișoara, Cicerone Manolache face o serie de propuneri privind Divizia B. Aflem de la început: sînt de acord ca meciurile de „B" să se joace simbătă. Propunerea lui Manolache ar trebui să fie însușită de F.R.F. Pentru că simbăta vine mai multă lume la stadion. Altceva m-a nemulțumit din acel articol. Manolache a acuzat cîțiva arbitri că n-au condus corect meciurile. Eu am văzut două sau trei meciuri ale C.F.R.-ului...".

— Și nu v-au plăcut?

„Nu mi-a plăcut modul de comportare a jucătorilor din Timișoara, al lui Manolache însuși. Mai ales la meciul de la Timișoara cu Minerul Baia Mare. Au protestat tot timpul, l-au jignit pe arbitru, au jucat dur, au gesticulat la fiecare decizie a conducătorului de joc. Cred eu, mai multă disciplină nu strică ceferiștilor, lui Manolache însuși pe care, ca jucător, l-am stimat ani de zile...".

— Mai multă disciplină nu strică nimănui. Indiscutabil.

TURNEUL FINAL AL „CUPEI SPERANȚELOR", ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

44.000 DE JUCĂTORI LA STARTUL EDIȚIEI

Pînă acum doi ani într-un oraș sau altul, mai mult sau mai puțin întîmplător, s-au organizat campionate de minifotbal interstrăzi, intercartiere, orășenești. Competiții mici, dar așteptate cu mare nerăbdare de zeci, sute, mii de copii. În 1971, Consiliul Național al Pionierilor și Federația română de fotbal au hotărît împreună să facă pasul următor: organizarea unei întreceri la nivelul republican, programînd un turneu final, la care să participe cele mai bune 20 de echipe din țară. O decizie bună. Succesul primei ediții a „Cupei speranțelor" a fost aproape de necrezut, un mare număr de echipe alinîndu-se la startul întrecerii care, în final, a revenit celor 7 puști ai „Ajax"-ului din Galați, pregătiți de fostul jucător de Divizia A, Zoltan David.

Anul acesta, „Cupa speranțelor", mult mai bine organizată, mai ales pe plan local — acolo de unde-și trage de fapt seva — de casele pionierilor și comisiile județene de fotbal, a stîrnit din nou pasiunea și entuziasmul celor mai mici jucători. Sute de echipe s-au înscris în întrecere, s-au autoorganizat, și-au ales culorile, echipamentul, emblema, numele pe care le-au dorit (au existat o sumedenie de... F. C. Argeș, Ajax, Steaua, Dinamo, Inter, Rapid, Bipensia, Juventus, Fulgerul, Săgeata etc., etc.), părinți, profesori (nu numai de sport, ci și de română, matematici, desen, biologie), sportivi fruntași etc, s-au încumetat să devină... antrenori, să contribuie cu sfaturile și prestanța lor la buna prezentare a echipelor în competiție, la corecta desfășurare a acestela.

— Cu aproximație, cîți pionieri și școlari s-au aliniat la startul actualei ediții a „Cupei speranțelor"? — l-am întrebat pe Dan Matei, adjunctul secției sport-turism a Consiliului Național al pionierilor.

— Peste 44 000 de jucători. Numărul echipelor se ridică la cîteva mii. Au fost județe în care casele pionierilor, comisiile județene de fotbal, școlile au făcut absolut tot ce se putea face pentru succesul întrecerii. În Suceava au participat 182 de echipe, în orașul București 145, în județul Galați 115, în Argeș 92 etc.

Etapa pe cartiere a fost organizată pe grupe de echipe, cîștigătoarele cărora au participat la desemnarea celei mai bune formații din localitate. La startul fazei județene s-au aliniat învingătoarele în etapa pe localitate Conform regulamentului competiției, la turneul final din acest an iau parte echipele cîștigătoare din județele Suceava, Galați, Argeș, Constanța, Prahova, Iași, Timiș, Botoșani, Neamț, Mureș, Alba, Dolj, Olt, Maramureș, Dîmbovița, Vrancea, Sibiu, Brăila, Ilfov și oraș București, finindu-se cont de faptul că acestea au fost județele cu cel mai mare număr de echipe participante.

Ca și anul trecut, etapa finală este găzduită, în aceste zile (26 august — 1 septembrie) de Casa pionierilor din Constanța. Cele 20 de echipe au fost împărțite în două serii de cîte 10. Se joacă numai tur. Cîștigătoarele serilor își vor disputa frumoasa „Cupă a speranțelor" (chișeul alăturat).